

Les dones són protagonistes de la programació de l'ACVic al llarg de 2020. Aquest divendres s'inauguren tres exposicions simultànies amb dones cre-

adores en diferents àmbits. L'ACVic viu un moment de transició: la concessió del centre a H, Associació per a les Arts Contemporànies s'ha acabat,

i l'Ajuntament prepara un nou concurs per a la gestió dels propers quatre anys. Ton Granero s'ha fet càrrec, mentrestant, de la direcció.

ACVic, un any d'art en femení

Les dones, protagonistes de les exposicions que el Centre d'Arts Contemporànies de Vic ha programat per al 2020

Vic

Jordi Villarrodà

El món de l'art no ha estat al marge de la invisibilització de les dones. ACVic, Centre d'Arts Contemporànies ha programat un any 2020 carregat de propostes que trenquin el desequilibri. Tres inauguracions simultànies, aquest divendres, tenen en comú les dones creadores, i "les potenciem en totes les exposicions", explica Ton Granero, que amb aquest programa assumeix provisionalment la direcció del centre. Al llarg dels propers mesos s'ha de resoldre la concessió de la gestió d'ACVic per als propers quatre anys.

"En el nom de la mare. En el nom de la terra" ocupa l'espai central, amb una mostra comissariada per Assumpta Bassa que recull l'obra de set artistes de diferents procedències. "No és una visió de dones en el sentit habitual, no és visibilitzar les dones sinó escoltar el que les dones diuen", explica Bassa. El títol escollit fa referència a una doble relació amb la pròpia condició de dona i amb la terra i la natura: "Sí a la maternitat, sí a la creació, les dues experiències es retroalimenten". Tot això s'expressa amb llenguatges diversos: des de la pintura de Carme Sanglas a la instal·lació d'Isabel Banal, fins al vídeoart de Raquel Friers o Eulàlia Valldosera, el treball textual d'Irene Pérez, la reflexió sobre el paisatge de Lucía Loren o l'objecte tèxtil d'Olga Olivera-Tabeni.

La nova etapa d'ACVic donarà protagonisme a una sala més petita, l'Espai Lateral, on al llarg de la temporada exposaran diverses ceramistes osonenques. El cicle l'obra Carme Collet amb la mostra "Enformant colors". "La ceràmica és un gresol on conflueixen llenguatges", explica l'artista. Les seves peces donen protagonisme al color: "Cap altre material li dona un protagonisme tan gran com la ceràmica". Després d'ella passaran per l'Espai Jordi Marçet i Rosa Vila-Abadal, Rosa Garcia, Sama Genís o Pep Madrenas.

L'ACVic, amb la seva façana de vidre oberta a les

Susagna Roure, Dolores Pena, Carme Collet, Ton Granero, Assumpta Bassa i Maite Palomo davant d'una peça d'Isabel Banal a l'exposició "En el nom de la mare"

S'obre un nou concurs per gestionar el centre

Ton Granero assumeix la direcció d'ACVic mentre Ajuntament i Generalitat preparen la nova etapa

Vic

J.M. ACVic, Centre d'Arts Contemporànies es gestiona a través d'una concessió renovable cada quatre anys. La primera etapa des que es va crear el centre comprenia de 2015 a 2019, i el concessionari de la gestió ha estat H, Associació per a les Arts Contemporànies. Des que va acabar la vigència, l'estiu de l'any passat, s'ha endegat el tràmit "per treure el nou plec de licitació", explica Susagna Roure, regidora de Cultura. Després de tots els tràmits legals, l'Ajuntament preveu treure'l a concurs "a principis d'estiu", i que

Adoberies, aprofitarà l'espai anomenat L'Aparador com a crida amb un cicle dedicat a fotoperiodistes osonenques, *Relats fotogràfics*. Cada un d'ells exposarà una imatge de mida gran, acompanyada d'un text creat expressament per un escriptor. Inicia el cicle Dolores Pena, recollint "el meu vessant d'activista" amb una imatge de la Barcelona de 2015 que por-

abans de final d'any ja se s'ajuga qui es farà càrrec de l'ACVic els propers quatre anys. A la convocatòria s'hi poden presentar entitats i empreses de gestió cultural. H, Associació per a les Arts Contemporànies optarà a renovar per un quadrienni més.

ACVic és un dels vuit centres que configura la Xarxa Pública de Centres i Espais d'Arts Visuals de Catalunya, ubicats a Lleida, Girona, Ampostà, Tarragona, l'Hospitalet de Llobregat,

ta Ada Colau a l'alcaldia, acompanyada d'un text de l'arquitecta i exregidora Itziar González. De nissaga de fotògrafs, Pena constata que "hi ha poques dones fotoperiodistes". Jordi Puig, Marc Sanyé, Pere Tordera, Pere Puntí o Adrià Costa passaran també per aquest espai. La programació d'exposicions i activitats d'ACVic "està tancada fins a final d'any",

Barcelona i Metaró. La concessió de la gestió és competència municipal, i l'aportació econòmica ve dels mateixos ajuntaments i del Departament de Cultura, en períodes de dos anys renovables per dos més. El primer pressupost va ser de 359.000 euros per dos anys, dels quals la Generalitat n'aportava 110.000. Amb el previsible augment del pressupost de Cultura, l'Ajuntament espera que aquesta xifra s'incrementi. El local que ocupa l'ACVic des de

independentment de com arabi el concurs per a la gestió del centre en els propers quatre anys, explica la seva actual gerent, Maite Palomo. Aquesta programació inclou una de les activitats que han donat més projecció al centre, el programa Art i Escola, que arriba a la novena edició i mobilitzarà una trentena de centres educatius i prop de tres mil alumnes.

la seva creació és també de propietat municipal.

Mentrestant, Ton Granero s'ha fet càrrec de la direcció del centre en substitució de Ramon Parramon, que va acabar el seu període en la direcció a l'acabar els quatre anys. Granero "es va consensuar" per a aquesta funció des d'H, Associació per a les Arts Contemporànies, entitat de la qual va ser fundador. Dissenyador gràfic i director d'Eumo Gràfic fins que es va jubilar, és conegut per la seva activitat com a promotor de nombroses iniciatives culturals. Actualment és membre del Patronat de la Fundació Universitària Balmes.

Un plor de 4'33"

vic Una de les peces inèdites de la mostra "En el nom de la mare" és la que parteix de la famosa peça "4'33" del compositor John Cage, que consistia a deixar 4 minuts i 33 segons de silenci davant d'un piano. En la recreació que en fa l'artista Raquel Friers, en els 4'33" de la peça s'escolta el plor d'una criatura.